

Cehennem Yolcusu Kalmasın

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 29 Eylül 2014

- Çabuk tutun elinizi, baylar, bayanlar. Kalkıyor, kalkıyor. Haydi, yüklenin günahlarınızı...
- Cennetten geçer mi evladım?
- Yok, teyzem. Biz oradan geçmiyoruz.
- Hadi, oğlum atverin beni de bir yere yol üstü.
- İnan ki teyze, olmaz. Ama eğer diyorsan ki illa da bineceğim evvelallah sana da buluruz boş bir koltuk.
- Yok, evladım yok. Az bekleyim ben. Beyim da orada beni beklemekte zira.
- Az, bekle o zaman teyzem.
- Hey, delikanlı otobüsleri karıştırdım belli ki.
- Yok, be ağbim. Biz de bu yolun yolcusuyuz... Hayırdır, bu genç yaşta nereye böyle?
- Ablamı öldürdüm. Aşüfte kocaya kaçtı hem de kanlımızdı.
- Hızlısın be delikanlı. Durduk yerde, tüh...
- Ablam, eniştem bir de doğmamış sübyanı da ekledin mi fazlasıyla günahım!
- Haydi, geç sıraya. Çabuk tut elini.
- Eyvallah, ağabey. Az beklesek...
- Neden ki?
- Kız arkadaşım da gelir az sonra.
- Ooo, siz bayağı yüklenmişsiniz günahı. Bacımın günahı ne ola ki?
- Sorma, hem de ne yük. Söylemesi ayıp, sevgilim de yüklü hani. Gerçi doğmamış çocuğa don biçilmez ama... Mecburen o sübyan da yanacak bizimle beraber.
- Desene, erken tutmuşsunuz elinizi. En arka koltukta iki boş yer var. Yeter ki çabuk olun.
- Cenazesi var be ağabey. Gömsün gelir az sonra.
- Kimin cenazesi ki?
- Anasıgil. Kadın dayanamadı kalpten gidiverdi. Anasını soyup soğana çevirdi bizimki evde kaçmazdan önce.
- Yeter bu kadar. Hesabı bana vermeyeceksin ne de olsa. Az bekleyin. Hesaplaşırın gittiğiniz yerde.
- Haydi, haydi yolcu kalmasın...
- Az gelsene.
- Buyur, beyim.
- Beni cennete atsana.
- Yok, olmaz, oradan geçmez.
- Dinle. Bilet parasının on mislini veririm. Haydi, yap bir kıyak.
- Beyim, ben muaviniyim sadece. İnan ki olmaz. Hem çok geç bu saatten sonra.
- Bak, şu güzel sarışını görüyor musun?
- Bana ne ki...
- Bak yaparım aranızı. Yukardan tanıdıklarım var. Hele ki tanı yakından vallahi cennetlik olursun.

- Pardon, beyim. Sorması ayıp nedir senin yükün, bunca günahın?
- Rüşvet ve fuhuş.
- Hım, anlamıştım ben. Geç ağabey, geç.
- Oğlum, oğlum akşam okundu mu?
- Geç kaldın, amcam.
- Ben de kazayı kılarım o zaman.
- Sen iyi misin bey amca?
- Sorma, birader. Hanımı yeni defnettım sonrasında iki veledi. Bana yer kalmadı.
- Senin günahın ne ki amca?
- Hanım boşanmaya kalktı. Boşalttım mermileri.
- Ya, çocuklar?
- Onlar da geride yetim, öksüz kalmasın, dedim.
- Eh, be amca olacak iş mi seninki?
- Baktım boylu boyunca yatıyorlar son kurşunu da kendime sıktım.
- Senin koltuk tek kişilik o zaman.
- Öyle ya, onlar cennetlik ne de olsa. Bak, bu hiç hesapta yoktu.
- Kalkıyoruz ağabeyler, ablalar.
- Oğlum, az baksana.
- Söyle, teyze.
- Şoförü nasıldır bu otobüsün. Durduk yerde kaza yapmayalım...
- Teyzem, düşünme sen bunları. Cümleten kazamız mübarek olsun.
- Hey, delikanlı...
- O buyurunuz, beyefendi.
- VIP koltuk var mı sizde?
- Ne gezer, efendim. Artık her şey standart bu saatten sonra.
- Hayırdır, beyefendi?
- Özledim, çok özledim.
- Neyi efendim?
- O yumuşacık deri koltuğumu çok özledim. Nasıl da yayılmıştım senelerdir.
- Olacağı buymuş demek ki beyefendi onca yaptıklarınızdan sonra.
- Siz ne bekliyorsunuz burada beyler?
- Bizler beyefendiye tahsis edilmiş korumalarız. Başına kötü bir şey gelmesin.
- Oo, artık olan olmuş ama... Neyse, haydi siz de geçin.
- Kalkıyoruz, kalkıyoruz. Cehennem yolcusu kalmasın...